

DECIZIA nr. 265 din 06.09.2021
privind soluționarea contestației
formulată de SG, cu domiciliul în ....., București,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR_REG_.....2021

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a fost sesizată cu adresa înregistrată sub nr. MBR_REG_....2021 de către Administrația Sector X a Finanțelor Publice cu privire la soluționarea contestației doamnei SG, transmisă prin poștă în data de ...2021 și înregistrată la Administrația Sector X a Finanțelor Publice sub nr. ....2021.

Obiectul contestației îl constituie următoarele acte administrative fiscale emise de organul fiscal teritorial:

- decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. dacc/31.12.2020, transmisă prin SPV în data de ....2021, prin care s-au stabilit accesorii în sumă de A lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente diferențelor de impozit anual de regularizat, CAS și impozitului pe venit aferent declarației unice;

- decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice anul 2015 nr. diax/16.03.2021, transmisă prin SPV în data de ....2021, prin care s-au stabilit diferențe de impozit anual de regularizat în sumă de V lei.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269 și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de SG.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată doamna SG solicită revocarea/anularea deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr.dacc/31.12.2020 și a deciziei de impunere anuală nr. diax/16.03.2021, identificate eronat în cuprinsul contestației și sub nr....7/31.12.2020, nr..../31.12.2018 sau nr..../17.03.2021 invocând următoarele:

Pentru documentele prevăzute în anexa la decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii, respectiv nr. D1/03.09.2016, nr. D2/02.09.2013, nr. D3/01.07.2012, nr. D3/01.07.2012, seria AI nr. D4/21.12.2007 și D5/14.05.2020, contribuabila susține că documentele nu i-au fost comunicate și că sumele sunt prescrise în raport de dispozițiile art. 110 din Codul de procedură fiscală.

Contribuabila învederează că prin sentința civilă nr. S1/28.05.2015 pronunțată în dosarul nr. ds1/x/2014 și prin încheierea de ședință din data de 21.07.2016 pronunțată în dosarul nr. ds2/y/2014 au fost anulate accesoriile aferente deciziei/actului seria AI nr. D4/21.12.2007 , iar prin sentințele civile nr.

Sc1/08.07.2019 și nr. S3/25.10.2019 pronunțate în dosarul nr. ds3/q/2018 și rămase definitive s-a constatat prescripția debitelor principale menționate în decizia de accesorii contestată.

Cu privire la decizia de impunere anuală aferentă anului 2015, contribuabila susține că, față de dispozițiile art. 110 din Codul de procedură fiscală, aceasta este nelegală și netemeinică.

Doamna SG arată că a solicitat compensarea sumelor cu cele datorate de organul fiscal în baza mai multor sentințe judecătorești, radierea debitelor principale ca urmare a sentințelor civile nr. Sc1/08.07.2019 și nr. S3/25.10.2019 și restituirea tuturor sumelor solicitate anterior prin notificarea înregistrată la data de 18.01.2021, de revenire la adresa înregistrată sub nr. adrsw/23.11.2020 prin care a solicitat radierea debitului din decizia seria AI nr. D4/21.12.2007 și a accesoriilor conform acestor sentințe civile, rămase definitive prin decizia civilă nr. Sc2/09.11.2020 în dosarul nr. ds3/q/2018.

II. Prin decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. dacc/31.12.2020 Administrația Sector X a Finanțelor Publice a stabilit în sarcina contribuabilei SG accesorii în sumă de A lei, din care S1 lei reprezintă dobânzi de întârziere și S2 lei penalități de întârziere. Accesoriile au fost calculate până la data de 31.12.2020 pentru debite reprezentând diferențe de impozit anual de regularizat (cod 63) individualizate prin deciziile nr. D4/21.12.2007, nr. D2/02.09.2013 și nr. D1/03.09.2016, contribuție de asigurări sociale (CAS - cod 112) individualizată prin decizia nr. D3/01.07.2012 și documentul CAS nr. D3/01.04.2001 și impozit pe venit aferent declarației unice individualizat sub nr. D5/14.05.2020.

Prin decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice anul 2015 nr. diax/16.03.2021 organele fiscale au stabilit diferențe de impozit anual de regularizat în sumă de V lei aferente venitului net anual impozabil în sumă de B lei declarat prin declarația privind veniturile realizate din România prin emailul transmis de contribuabila SG în data de 20.05.2016.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile contestatarei, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

3.1. Referitor la decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. dacc/31.12.2020

Cauza supusă soluționării este dacă persoana fizică datorează obligațiile fiscale accesorii stabilite pe baza evidenței fiscale pentru obligații fiscale principale, fără ca din documentele existente la dosarul cauzei să reiasă dacă aceste obligații au fost stinse în mod legal, în condițiile în care organele fiscale emitente ale deciziei atacate nu au făcut dovada punerii în aplicare a hotărârilor judecătorești pronunțate în favoarea persoanei fizice, precum și a modalității de soluționare a cererilor de compensare formulate de persoana fizică respectivă.

În fapt, prin decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. dacc/31.12.2020 organele fiscale din cadrul Administrației Sector X a Finanțelor Publice au stabilit în sarcina contribuabilei SG accesorii în sumă de A lei reprezentând dobânzi și penalități de

întârziere aferente diferențelor de impozit anual de regularizat, CAS și impozitului pe venit aferent declarației unice, evidențiate în anexa deciziei după cum urmează:

- S3 lei dobânzi și S4 lei penalități de întârziere aferente diferențelor de impozit anual de regularizat, calculate pentru perioada 31.12.2019-31.12.2020, pentru debite individualizate prin deciziile de impunere nr. D4/21.12.2017, nr.D2/02.09.2013 și nr.D1/03.09.2016;

- S5 lei dobânzi și S6 lei penalități de întârziere aferente CAS, calculate pentru perioada 26.03.2012-31.12.2020, pentru debite individualizate prin documentul/decizia de impunere plăți anticipate nr.D3/01.04.2001 și nr.D3/01.07.2012;

- S7 lei dobânzi și S8 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit aferent declarației unice nr. D5/14.05.2020.

Cu privire la debitele pentru care s-au calculat accesoriile contestate contribuabila SG susține că sunt prescrise, invocând în susținere sentințele civile pronunțate în dosarul nr. ds3/q/2018 și faptul că a solicitat anterior compensarea obligațiilor cu sumele datorate de organul fiscal în baza mai multor sentințe judecătorești, precum și radierea debitului și a accesoriilor stabilite anterior, cu regularizarea și refacerea în totalitate a sumelor evidențiate în fișa plătitorului.

În susținerea contestației contribuabila a prezentat sentința civilă nr. Sc1/08.07.2019, completată prin sentința civilă nr. S3/25.10.2019 și rămasă definitivă prin decizia civilă nr. Sc2/09.11.2020, pronunțate în dosarul nr. ds3/q/2018, prin care instanțele de contencios administrativ au anulat decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr. daccw/31.12.2016 și decizia nr. dssq/2017 privind soluționarea contestației administrative, apreciind că pentru diferența suplimentară de impozit pe venit din decizia de impunere nr. Al D4/21.12.2007 nu mai puteau fi stabilite obligații fiscale accesorii în anul 2016 pentru un debit principal prescris.

De asemenea, în susținere contribuabila a anexat și o notificare (fără dovada înregistrării ei la organul fiscal teritorial), care reprezintă o revenire la adresa nr. adrsw/23.11.2020 prin care a solicitat radierea debitului aferent deciziei de impunere nr. D4/21.12.2017 în sumă de TS lei (din care, TS1 lei diferențe impozit anual de regularizat și TS2 lei accesorii aferente) și anularea accesoriilor în sumă de TS3 lei din decizia nr. daccw/31.12.2016 conform sentințelor și deciziei definitive nr. Sc2/09.11.2020 din dosarul nr. ds3/q/2018, precum și evidențierea/compensarea/restituirea sumei de aprox. TS4 lei reprezentând TS5 lei cheltuieli de judecată în dosarul nr. ds1/x/2014* și nr. ds2/x/2014, TS6 lei cauțiune în dosarul nr. ds2/x/2014, TS8 lei cauțiune în dosarul nr. ds1/x/2014, TS7 lei taxă judiciară de timbru în dosarul nr. ds1/x/2014, TS9 lei cheltuieli de judecată în dosarul nr. ds3/y/2008 (sume solicitate prin adresa nr. TS1184/05.07.2016), TS11 lei taxă judiciară de timbru în dosarul nr. ds4/x/2016 și TS10 lei cheltuieli de judecată în dosarul nr. ds3/q/2018.

În referatul cauzei organele fiscale susțin că în anul 2017, prin deciziile de compensare nr. dcq1/2017 și nr. dcq2/2017, s-a procedat la compensarea sumei de TS12 lei, respectiv a sumei de TS5 lei, iar în anul 2021, prin deciziile de compensare nr. dcq3/2021 și nr. dcq4/2021, s-a procedat la compensarea sumei de TS11 lei, sumele reprezentând taxe judiciare de timbru compensate cu diferențe de impozit anual de regularizat.

În drept, potrivit art. 165, art. 167, art. 173, art. 174 și art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

”Art. 165. - (1) Dacă un debitor datorează mai multe tipuri de obligații fiscale, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate obligațiile, atunci se stinge obligația fiscală pe care o indică debitorul, potrivit legii, sau care este distribuită potrivit prevederilor art. 163, după caz, **stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:**

a) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii;

b) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea debitorului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local cu suma plătită se sting cu prioritate amenzile contravenționale individualizate în titluri executorii, în ordinea vechimii, chiar dacă debitorul indică un alt tip de obligație fiscală. Aceste prevederi nu se aplică în cazul plății taxelor astfel cum sunt definite la art. 1 pct. 36.

(3) În scopul stingerii obligațiilor fiscale, vechimea acestora se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil/plătitor, în cazul în care legea prevede obligația acestuia de a calcula cuantumul obligației fiscale;

d) în funcție de data primirii, în condițiile legii, a titlurilor executorii transmise de alte instituții”.

”Art. 167. - (1) *Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândește reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia. Prin sume de plată de la buget se înțeleg sumele pe care statul sau unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială trebuie să le plătească unei persoane, inclusiv cele care rezultă din raporturi juridice contractuale, dacă acestea sunt stabilite prin titluri executorii.*

(2) Creanțele debitorului se compensează cu obligații datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în mod proporțional, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Creanțele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compensează cu creanțele debitorului reprezentând sume de restituit de aceeași natură. Eventualele diferențe rămase se compensează cu alte obligații fiscale ale debitorului, în ordinea prevăzută la alin. (2).

(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

(5) În sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile:

a) la data scadenței, potrivit art. 154 sau 155, după caz;

b) la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal central, potrivit legii;

c) la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal central, potrivit legii, pentru cererile de restituire a accizei sau taxei pe valoarea adăugată, după caz, depuse potrivit Codului fiscal;

d) la data comunicării deciziei, pentru obligațiile fiscale principale, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii stabilite de organul fiscal competent prin decizie;

e) la data depunerii la organul fiscal a declarațiilor de impunere rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil/plătitor în cazul în care legea prevede obligația acestuia de a calcula quantumul obligației fiscale;

f) la data comunicării actului de individualizare a sumei, pentru obligațiile de plată de la buget;

g) la data primirii, în condițiile legii, de către organul fiscal a titlurilor executorii emise de alte instituții, în vederea executării silită;

h) la data nașterii dreptului la restituire pentru sumele de restituit potrivit art. 168, astfel:

1. la data plății pentru sumele achitate în plus față de obligațiile fiscale datorate;

2. la data prevăzută de lege pentru depunerea declarației anuale de impozit pe profit, în cazul impozitului pe profit de restituit rezultat din regularizarea anuală, potrivit legii. Restituirea se face în limita sumei rămase după regularizarea impozitului anual cu plățile anticipate neachitate;

3. la data emiterii deciziei de impunere anuală, în cazul impozitului pe venit de restituit rezultat din regularizarea anuală, potrivit legii. Restituirea se face în limita sumei rămase după regularizarea impozitului anual cu plățile anticipate neachitate;

4. la data procesului-verbal de distribuire, pentru sumele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 258;

5. la data prevăzută de lege pentru depunerea declarației fiscale, în cazul sumelor de restituit rezultate din regularizarea prevăzută la art. 170;

6. la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii, pentru celelalte cazuri de sume de restituit.

(6) Creanțele fiscale rezultate din cesiunea notificată potrivit prevederilor art. 28 se sting prin compensare cu obligațiile cesionarului la data notificării cesiunii.

(7) Compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu. Dispozițiile art. 165 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător.

(8) Organul fiscal competent comunică debitorului decizia cu privire la efectuarea compensării, în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii”.

”Art. 173. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin declarații de impunere rectificative sau decizii de impunere, nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru suma plătită în contul obligației fiscale principale, dacă, anterior stabilirii obligațiilor fiscale, debitorul a efectuat o plată, iar suma plătită nu a stins alte obligații. Aceste dispoziții sunt aplicabile și în situația în care debitorul a efectuat plata obligației fiscale, iar declarația de impunere a fost depusă ulterior efectuării plății”.

”Art. 174. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia, inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor de impunere sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia, inclusiv.

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere”.

„Art. 176. - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

(4) Penalitatea de întârziere nu se aplică pentru obligațiile fiscale principale pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181”.

Totodată, având în vedere și perioada pentru care s-au calculat accesoriile, în speță sunt incidente și prevederile art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015:

”Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

”Art. 120. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv”.

”Art. 120¹. - (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

În privința prescripției, potrivit art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

”Art. 347. - (1) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

(2) Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit.”

Aceste dispoziții au caracter general și reglementează situația termenelor care au început să curgă sub imperiul legilor anterioare și pentru care legiuitorul a statuat că rămân supuse legilor vechi, ca excepție expresă de la principiul neretroactivității. Astfel, prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale se calculează după normele legale în vigoare la data când s-a născut dreptul organului fiscal la acțiune, iar cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit.

În conformitate cu prevederile art. 91 și art. 92 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, republicată, cu modificările și completările în vigoare la momentul stabilirii celor mai vechi debite pentru care s-au calculat accesoriile:

”Art. 91. - (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă”.

”Art. 92. - (1) Termenele prevăzute la art. 91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun”.

Aceste dispoziții sunt pe deplin aplicabile și în ceea ce privește obligațiile fiscale accesorii în baza principiului de drept **accessorium sequitur principale**, în sensul că acestea nu mai pot fi stabilite după împlinirea termenelor de prescripție pentru debitele principale, în conformitate cu prevederile art. 2.503 alin. (1) din Codul civil conform căroră **”odată cu stingerea dreptului la acțiune privind un drept principal se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii, afară de cazul în care prin lege s-ar dispune altfel”.**

De asemenea, în speță sunt incidente și prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală conform căroră:

”Art. 6. - (1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul

activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă”.

În speță, se reține faptul că, anterior emiterii deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. dacc/31.12.2020 ce face obiectul contestației, prin care s-au calculat accesorii până la data de 31.12.2020 pentru debitele principale cu care contribuabila SG figurează în evidențele fiscale, aceasta a solicitat organului fiscal teritorial punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești pronunțate în dosarul nr. ds3/q/2018 și evidențierea/compensarea/restituirea unor sume reprezentând taxe judiciare de timbru, cheltuieli de judecată și cauțiuni aferente unor litigii ce au făcut obiectul unor dosare aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

Cu adresa nr. adrzc/19.08.2021 organul de soluționare a contestației a solicitat organului fiscal teritorial emitent al deciziei contestate completarea documentației transmise cu documente și informații necesare clarificării situației fiscale a contribuabilei, între care: notificarea/adresa contribuabilei înregistrată sub nr. adrsw/23.11.2020, mențiuni și dovezi concrete cu privire la modalitatea de soluționare a acestei notificări/adrese, mențiuni concrete în ceea ce privește punerea/nepunerea în executare a sentințelor civile nr. Sc1/08.07.2019 și nr. S3/25.10.2019 pronunțate de Tribunalul București în dosarul nr. ds3/q/2018, deciziile de compensare emise și dovezile de comunicare, situațiile analitice debite-plăți-solduri pentru toți anii fiscali, precizări privind cauze de întrerupere sau suspendare a cursului prescripției etc.

Până la data prezentei organul fiscal nu a dat curs solicitării organului de soluționare a contestației.

Astfel, pe baza documentelor existente la dosarul cauzei, se reține faptul că organul de soluționare a contestației nu poate determina dacă accesoriile din decizia nr. dacc/31.12.2020 au fost stabilite cu respectarea prevederilor legale în materie procedural-fiscală în ceea ce privește stingerea obligațiilor fiscale și, implicit, calculul accesoriilor aferente, din dosarul contestației lipsind actele administrative fiscale în baza cărora s-au efectuat înregistrările în evidența fiscală a contribuabilei și documentația solicitată prin adresa nr. adrzc/19.08.2021, pentru efectuarea unei analize pertinente a modalității de stingere a obligațiilor fiscale principale datorate de contribuabilă, inclusiv prin compensarea solicitată de contribuabilă prin notificarea invocată în susținerea contestației.

De asemenea, se reține faptul că, în susținere, contribuabila invocă hotărâri pronunțate de instanțele judecătorești în mai multe litigii, inclusiv sentințe care privesc accesorii aferente aceluiași debite principale individualizate în deciziile/documentul indicate în anexa la decizia contestată, deci care privesc aceeași bază de calcul și aceleași obligații fiscale principale considerate restante. Or,

conform art. 6 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, organele fiscale sunt obligate să țină seama de soluțiile adoptate de instanțele judecătorești cu privire la situații de fapt similare la același contribuabil, iar din documentele existente în dosarul cauzei nu reiese dacă organele fiscale teritoriale au ținut seama de aceste soluții.

În consecință, se va face aplicațiunea prevederilor art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală potrivit căroră:

”Art. 279. - (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.”

Prin urmare, urmează a se desființa decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. dacc/31.12.2020 pentru accesoriile în sumă de A lei aferente diferențelor de impozit anual de regularizat, CAS și impozitului pe venit aferent declarației unice, urmând ca organele fiscale să procedeze la punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești și la soluționarea cererilor contribuabilei cu respectarea dispozițiilor fiscale în vigoare, urmând să determine obligațiile fiscale accesorii datorate numai pentru obligațiile fiscale restante rămase ca datorate în cadrul aceleiași perioade pentru care s-au calculat accesoriile din decizia desființată.

3.2. Referitor la decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice anul 2015 nr. diax/16.03.2021

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale au stabilit obligațiile fiscale reprezentând impozitul pe venit aferent anului 2015 prin decizia de impunere emisă în data 16.03.2021 și încărcată în SPV în data de 17.03.2021 în cadrul termenului legal de prescripție în materie fiscală de 5 ani, termen ce a fost suspendat în perioada 16 martie 2020 - 25 decembrie 2020 inclusiv.

În fapt, organele fiscale din cadrul Administrației Sector X a Finanțelor Publice au emis decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice anul 2015 nr. diax/16.03.2021 prin care au stabilit în sarcina contribuabilei SG o diferență de impozit anual de regularizat în sumă de V lei aferentă venitului net anual impozabil în sumă de B lei.

Decizia de impunere a fost comunicată contribuabilei prin încărcarea ei în SPV (spațiul privat virtual) în data de 17.03.2021.

Prin contestația formulată contribuabila SG consideră decizia nelegală și netemeinică invocând art. 110 din Codul de procedură fiscală.

În drept, potrivit art. 110 și art. 111 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

”Art. 110. - (1) Dreptul organului fiscal de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală”.

”Art. 111. - (2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 110 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; [...]”.

În speța supusă soluționării sunt incidente și prevederile:

- art. 1 și art. 41 - Anexa nr. 1 din Decretul Președintelui României nr. 195/16.03.2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României:

”Art. 1. - Se instituie starea de urgență pe întreg teritoriul României pe o durată de 30 de zile”.

”Art. 41. - Prescripțiile și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit prezentului decret”.

- art. 1 și art. 62 - Anexa nr. 1 din Decretul Președintelui României nr. 240/14.04.2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României:

”Art. 1. - Începând cu data de 15 aprilie 2020, se prelungeste cu 30 de zile starea de urgență pe întreg teritoriul României, instituită prin Decretul nr.195/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.212 din 16 martie 2020”.

”Art. 62. - Prescripțiile, uzucapiunile și termenele de decădere de orice fel, altele decât cele prevăzute la art. 63 alin. (12), nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență, dispozițiile art. 2.532 pct. 9 teza a II-a din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil sau alte dispoziții legale contrare nefiind aplicabile”.

Totodată, conform art. XII și art. XIII din O.U.G. nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale:

”Art. XII. - (5) Termenele de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale și de a cere executarea silită, precum și cel al contribuabilului/plătitorului de a cere restituirea creanțelor fiscale, prevăzute de Codul de procedură fiscală, se suspendă sau nu încep să curgă până la împlinirea termenului prevăzut la art. XIII alin. (1)”.

”Art. XIII. - (1) Aplicarea prevederilor art. XI și XII încetează la 30 de zile de la data încetării stării de urgență”.

Ulterior, termenul prevăzut de art. XIII alin. (1) din O.U.G. nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale a fost prelungit succesiv prin acte normative până la data de 25 decembrie 2020 inclusiv, după cum urmează:

- până la data de 25 iunie 2020 inclusiv prin O.U.G. nr. 90/2020 pentru modificarea O.G. nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și pentru modificarea altor acte normative:

”Art. III. - (2) Termenul prevăzut la art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar- fiscale, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 16 aprilie 2020, se prorogă până la data de 25 iunie 2020 inclusiv. ”;

- până la data de 25 octombrie 2020 inclusiv prin O.U.G. nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene:

”Art. VI. - Articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 29 mai 2020, se modifică după cum urmează:

<”Art. III. (1) Termenul prevăzut la art. VII alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 21 martie 2020, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 25 octombrie 2020 inclusiv.

(2) Termenul prevăzut la art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar- fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 16 aprilie 2020, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 25 octombrie 2020 inclusiv.”>”;

- până la data de 25 decembrie 2020 inclusiv prin O.U.G. nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene:

”Art. 24. - (1) Termenul prevăzut la art. VII alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare, precum și termenul prevăzut la art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar- fiscale, cu modificările ulterioare, astfel cum au fost prorogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și pentru modificarea altor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2020, precum și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene, se prorogă până la data de 25 decembrie 2020 inclusiv”.

Prin urmare, în raport de dispozițiile art. 110 din Codul de procedură fiscală, invocate de contribuabila SG în susținerea contestației, se constată că organele fiscale au emis în data de 16.03.2021 și au comunicat contribuabilei decizia de impunere prin care au stabilit impozitul pe venit aferent anului 2015 prin încărcarea deciziei în SPV la data de 17.03.2021, cu respectarea termenului legal de prescripție în materie fiscală de 5 ani, termen suspendat pentru 285 zile aferente perioadei 16 martie 2020 - 25 decembrie 2020 inclusiv conform dispozițiilor legale adoptate în cursul anului 2020.

Se reține și faptul că doamna SG doar invocă dispozițiile art. 110 din Codul de procedură fiscală care reglementează termenul de prescripție, fără să precizeze defel cum anume, în fapt, decizia de impunere anuală a fost emisă netemeinic și nelegal în raport de dispozițiile legale invocate.

Prin urmare, contestația contribuabilei urmează a fi respinsă ca vădit neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

În consecință, pentru considerentele ce preced și în temeiul art. 91 și art. 92 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, Decretul Președintelui României nr. 195/16.03.2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, Decretul Președintelui României nr. 240/14.04.2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, art. XII și art. XIII din O.U.G. nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, art. III alin. (2) din O.U.G. nr. 90/2020 pentru modificarea O.G. nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și pentru modificarea altor acte normative, art. VI din O.U.G. nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene, art. 24 alin. (1) din O.U.G. nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene și art. 6 alin. (1), art. 110, art. 111 alin. (2), art. 165, art. 167, art. 173, art. 174, art. 176, art. 279 și art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE:

1.Desființează decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. dacc/31.12.2020, emisă de Administrația Sector X a Finanțelor Publice pentru accesoriile în sumă de A lei aferente diferențelor de impozit anual de regularizat, CAS și impozitului pe venit aferent declarației unice, urmând ca organele fiscale să procedeze la reanalizarea evidenței fiscale a contribuabilei SG și la recalcularea accesoriilor ținând cont de cele dispuse de instanțele judecătorești, de prevederile legale aplicabile speței, precum și de cele precizate în prezenta decizie.

2.Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de contribuabila SG împotriva deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice anul 2015 nr. diax/16.03.2021, emisă de Administrația Sector X a Finanțelor Publice pentru diferența de impozit anual de regularizat în sumă de V lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.